

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 240/2014

z dne 7. januarja 2014

o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je zagotoviti Evropski kodeks dobre prakse za podporo in pomoč državam članicam pri organiziranju partnerstev za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS), Kohezijskega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (EMFF). Ti skladi zdaj delujejo v skupnem okviru in se imenujejo „evropski strukturni in investicijski skladi“ (v nadaljnjem besedilu: skladi ESI).
- (2) Partnersko sodelovanje je že dolgo uveljavljeno načelo pri izvajanju skladov ESI. Partnerstvo pomeni tesno sodelovanje med javnimi organi, ekonomskimi in socialnimi partnerji ter telesi, ki predstavljajo civilno družbo, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni v celotnem programskem ciklu, ki ga sestavljajo priprava, izvajanje, spremljanje in vrednotenje.
- (3) Izbrani partnerji morajo biti najbolj reprezentativni od ustreznih deležnikov. Izbirni postopki bi morali biti pregledni in upoštevati različne institucionalne in pravne okvire držav članic ter njihove nacionalne in regionalne pristojnosti.
- (4) Partnerji bi morali vključevati javne organe, ekonomske in socialne partnerje ter telesa, ki predstavljajo civilno družbo, vključno z okoljskimi partnerji, organizacijami lokalnih skupnosti in prostovoljnimi organizacijami, kar lahko znatno vpliva na oziroma na kar bi lahko znatno vplivalo izvajanje partnerskih sporazumov in programov. Posebno pozornost je treba nameniti tudi skupinam, na katere lahko programi vplivajo, vendar ki težko vplivajo na programe, predvsem najbolj ranljivim in marginaliziranim skupnostim, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali socialna izključenost, zlasti invalidom, migrantom in Romom.
- (5) Pri izbiri partnerjev je treba upoštevati razlike med partnerskimi sporazumi in programi. Partnerski sporazumi zajemajo vse sklade ESI, ki zagotavljajo podporo vsaki od držav članic, programi pa se nanašajo samo na sklade ESI, ki vanje prispevajo. Partnerji za partnerske sporazume bi morali biti tisti, ki so pomembni glede na načrtovano uporabo vseh skladov ESI, za programe pa zadošča, da so partnerji pomembni z vidika načrtovane uporabe skladov ESI, ki prispevajo v program.
- (6) Partnerji bi morali sodelovati pri pripravi in izvajanju partnerskih sporazumov in programov. Zato je treba določiti glavna načela in dobre prakse glede pravočasnega, smiselnega in preglednega posvetovanja med partnerji o analizi obstoječih izzivov in potreb, izbiri ciljev in prednostnih nalog za njihovo obravnavo ter usklajevalnih strukturah in sporazumih o upravljanju na več ravneh, ki so potrebni za učinkovito izvajanje politik.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

- (7) Partnerji bi morali biti zastopani v odborih za spremljanje programov. Pravila, ki urejajo sestavo in postopke odbora, bi morala spodbujati kontinuiteto in odgovornost nad načrtovanjem in izvajanjem ter delovne dogovore, ki so jasni in pregledni, kot tudi pravočasnost in nediskriminacijo.
- (8) Partnerji bi morali biti z aktivno udeležbo v nadzornih odborih vključeni v ocenjevanje učinkovitosti pri različnih prednostnih nalogah, ustrezno poročanje o programih in, če je primerno, pozive k oddaji predlogov.
- (9) Uspešno partnerstvo bi se moralo spodbujati tako, da bi se ustreznim partnerjem pomagalo okrepiti njihove institucionalne zmogljivosti za pripravo in izvajanje programov.
- (10) Komisija bi morala olajšati izmenjavo dobrih praks s krepitvijo institucionalnih zmogljivosti in širjenjem relevantnih rezultatov med državami članicami, organi upravljanja in predstavniki partnerjev, in sicer z ustanovitvijo skupnosti praks o partnerstvu, ki bi zajemala vse sklade ESI.
- (11) Vloga partnerjev pri izvajanju partnerskih sporazumov ter uspešnost in učinkovitost partnerstva v programskem obdobju bi se morale ovrednotiti v državah članicah.
- (12) Da bi državam članicam pomagala in jim olajšala organiziranje partnerstva, bi morala Komisija zagotoviti primere dobrih praks, ki obstajajo v državah članicah –

deležnikov in so imenovani kot ustrezno pooblaščen zastopniki, ob upoštevanju njihovih pristojnosti, sposobnosti za aktivno udeležbo in primerne ravni zastopnosti.

Člen 3

Opredelitev ustreznih partnerjev za partnerski sporazum

1. Države članice ustrezne partnerje za partnerski sporazum opredelijo med vsaj naslednjimi:

(a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:

(i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI;

(ii) nacionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci izobraževanja in usposabljanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI;

(iii) drugimi nacionalnimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, določenimi v skladu z direktivama Sveta 2000/43/ES⁽¹⁾ in 2004/113/ES⁽²⁾ ter Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾;

(b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:

(i) nacionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI;

(ii) nacionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije in sektorjev, glede na načrtovano uporabo skladov ESI in s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopnost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa Evropski kodeks dobre prakse za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi evropskih strukturnih in investicijskih skladov.

POGLAVJE II

GLAVNA NAČELA V ZVEZI S PREGLEDNOSTJO POSTOPKOV ZA OPREDELITEV USTREZNIH PARTNERJEV

Člen 2

Reprezentativnost partnerjev

Države članice zagotovijo, da so partnerji iz člena 5(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 najbolj reprezentativni od zadevnih

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, 21.12.2004, str. 37).

⁽³⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).

(c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:

- (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
- (ii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.

2. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili organizacijo, ki združuje njihove interese, da bi olajšali svoje sodelovanje v partnerstvu (krovnna organizacija), lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

Člen 4

Opredelitev ustreznih partnerjev za programe

1. Države članice za vsak program ustrezne partnerje opredelijo med vsaj naslednjimi:

(a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:

- (i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (ii) nacionalnimi ali regionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci storitev izobraževanja, usposabljanja in svetovanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (iii) drugimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, ustanovljenimi v skladu z direktivami 2000/43/ES, 2004/113/ES in 2006/54/ES;
- (iv) drugimi organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in organi, ki zastopajo območja, kjer se izvajajo celostne teritorialne naložbe in lokalne razvojne strategije, ki se financirajo iz programa;

(b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:

- (i) nacionalno ali regionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (ii) nacionalnimi ali regionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije ali sektorjev, s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopanost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;
- (iii) drugimi podobnimi organi na nacionalni ali regionalni ravni;

(c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:

- (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
- (ii) organi, ki zastopajo lokalne akcijske skupine iz člena 34(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013;
- (iii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.

2. Kar zadeva programe evropskega teritorialnega sodelovanja, lahko države članice v partnerstvo vključijo:

- (i) evropska združenja za teritorialno sodelovanje, ki delujejo na zadevnem območju čezmejnega ali nadnacionalnega programa;
- (ii) oblasti ali organe, ki sodelujejo pri razvoju in izvajanju makroregionalne strategije ali strategije skupnega morskega bazena na območju programa, vključno s koordinatorkami prednostnih področij za makroregionalne strategije.

3. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili krovno organizacijo, lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

POGLAVJE III

GLAVNA NAČELA IN DOBRE PRAKSE V ZVEZI S SODELOVANJEM USTREZNIH PARTNERJEV PRI PRIPRAVI PARTNERSKEGA SPORAZUMA IN PROGRAMOV

Člen 5

Posvetovanje z ustreznimi partnerji pri pripravi partnerskega sporazuma in programov

1. Da bi se zagotovilo pregledno in učinkovito sodelovanje ustreznih partnerjev, se države članice in organi upravljanja z njimi posvetujejo o postopku in urniku za pripravo partnerskega sporazuma in programov. Pri tem morajo partnerji biti v celoti obveščeni o njihovi vsebini in o vseh morebitnih spremembah.

2. Kar zadeva posvetovanje z ustreznimi partnerji, države članice upoštevajo potrebo po:

- (a) pravočasnem razkritju in lahkem dostopu do pomembnih informacij;
- (b) ustreznem času, ki ga morajo imeti partnerji na razpolago, da lahko analizirajo in podajo pripombe o ključnih pripravljavnih dokumentih ter o osnutkih partnerskega sporazuma in programov;
- (c) razpoložljivih načinih, na katere lahko partnerji postavljajo vprašanja, zagotavljajo prispevke in so obveščeni o tem, kako so bili upoštevani njihovi predlogi;
- (d) posredovanju rezultatov posvetovanja drugim.

3. Kar zadeva programe za razvoj podeželja, države članice upoštevajo vlogo, ki jo lahko imajo nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, v zvezi z ustreznimi partnerji.

4. Kadar so bili sklenjeni uradni sporazumi med različnimi ravnmi vlade pod nacionalno ravno, država članica upošteva te sporazume o upravljanju na več ravneh v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

Člen 6

Priprava partnerskega sporazuma

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v pripravo partnerskega sporazuma in zlasti v:

- (a) analizo razlik, razvojnih potreb in potenciala za rast ob upoštevanju tematskih ciljev, vključno s tistimi, ki jih obravnavajo ustrezna priporočila za posamezne države;
- (b) povzetke predhodnih pogojev programov in ključne ugotovitve vseh predhodnih vrednotenj partnerskega sporazuma, ki so se izvedla na pobudo države članice;
- (c) izbiro tematskih ciljev, okvirno porazdelitev sredstev skladov ESI in njihove glavne pričakovane rezultate;
- (d) seznam programov in mehanizmov na nacionalni in regionalni ravni, da se zagotovi usklajevanje skladov ESI med seboj in z drugimi instrumenti financiranja na ravni Unije in držav članic ter z Evropsko investicijsko banko;
- (e) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k uporabi skladov ESI za teritorialni razvoj urbanih, podeželskih, obalnih in ribiških območij ter območij s posebnimi teritorialnimi značilnostmi;
- (f) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k obravnavanju posebnih potreb geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, in ciljnih skupin, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali izključenost, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih;
- (g) izvajanje horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 7

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v partnerskem sporazumu

Države članice o partnerskem sporazumu zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) seznam partnerjev, vključenih v pripravo partnerskega sporazuma;
- (b) ukrepi, sprejeti za zagotavljanje aktivnega sodelovanja partnerjev, vključno z ukrepi, sprejetimi v smislu dostopnosti, zlasti za invalide;
- (c) vloga partnerjev pri pripravi partnerskega sporazuma;
- (d) rezultati posvetovanj s partnerji in opis njihove dodane vrednosti za pripravo partnerskega sporazuma.

Člen 8

Prilava programov

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v prilavo programov in zlasti v:

- (a) analizo in opredelitev potreb;
- (b) opredelitev ali izbiro prednostnih nalog in povezanih posebnih ciljev;
- (c) dodeljevanje sredstev;
- (d) opredelitev posebnih kazalnikov programov;
- (e) izvajanje horizontalnih načel, kot so opredeljena v členih 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013;
- (f) sestavo odbora za spremljanje.

Člen 9

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v programih

Države članice o programih zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) ukrepi, sprejeti za vključitev ustreznih partnerjev v prilavo programov in njihovih sprememb;
- (b) načrtovani ukrepi za zagotovitev sodelovanja partnerjev pri izvajanju programov.

POGLAVJE IV

DOBRE PRAKSE V ZVEZI Z OBLIKOVANJEM PRAVIL ČLANSTVA IN NOTRANJIMI POSTOPKI ODBOROV ZA SPREMLJANJE

Člen 10

Pravila članstva odbora za spremljanje

1. Pri oblikovanju pravil članstva odbora za spremljanje države članice upoštevajo sodelovanje partnerjev, ki so bili vključeni v prilavo programov, ter si prizadevajo za spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami ter nediskriminacije.

2. Kar zadeva odbore za spremljanje programov o evropskem teritorialnem sodelovanju, lahko partnerje zastopajo krovne organizacije na ravni Unije ali na transnacionalni ravni za medregionalne in transnacionalne programe sodelovanja. Države članice lahko v prilavo odbora za spremljanje vključijo partnerje, zlasti prek njihovega sodelovanja v koordinacijskih odborih na nacionalni ravni, organiziranih v sodelujočih državah članicah.

Člen 11

Poslovnik odbora za spremljanje

Pri prilavi poslovnika odbori za spremljanje upoštevajo naslednje elemente:

- (a) glasovalne pravice članov;
- (b) obvestila o sejah in prenosu dokumentov, ki se morajo praviloma poslati najmanj 10 delovnih dni vnaprej;
- (c) ureditve glede objave in dostopnosti pripravljanih dokumentov, ki se predložijo odboru za spremljanje;
- (d) postopek za sprejetje, objavo in dostopnost zapisnika;
- (e) ureditve za ustanovitev in dejavnosti delovnih skupin v okviru odborov za spremljanje;
- (f) določbe o navzkrižju interesov za partnerje, ki sodelujejo pri spremljanju, vrednotenju in razpisih za zbiranje predlogov;
- (g) pogoji, načela in ureditve glede pravil v zvezi z nadomestili, priložnosti za povečanje zmogljivosti in uporabe tehnične pomoči.

POGLAVJE V

GLAVNA NAČELA IN DOBRE PRAKSE V ZVEZI S SODELOVANJEM USTREZNIH PARTNERJEV PRI PRILAVI RAZPISOV ZA ZBIRANJE PREDLOGOV, POROČIL O NAPREDKU TER SPREMLJANJU IN VREDNOTENJU PROGRAMOV

Člen 12

Obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižju interesov

Države članice zagotovijo, da se partnerji, ki sodelujejo pri prilavi razpisov za zbiranje predlogov, poročil o napredku ter spremljanju in vrednotenju programov, zavedajo svojih obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižju interesov.

Člen 13

Sodelovanje ustreznih partnerjev pri prilavi razpisov za zbiranje predlogov

Organi upravljanja sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov, če ustrezne partnerje vključijo v prilavo razpisov za zbiranje predlogov ali njihovo ocenjevanje.

*Člen 14***Sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi poročil o napredku**

Države članice ustrezne partnerje vključijo v pripravo poročil o napredku pri izvajanju partnerskega sporazuma iz člena 52 Uredbe (EU) št. 1303/2013, zlasti v zvezi z ocenjevanjem vloge partnerjev pri izvajanju partnerskega sporazuma in pregledu mnenj, ki so jih partnerji izrazili med posvetovanjem, po potrebi vključno z opisom načina, kako so se upoštevala mnenja partnerjev.

*Člen 15***Sodelovanje ustreznih partnerjev pri spremljanju programov**

Organi upravljanja v okviru odbora za spremljanje in njegovih delovnih skupin partnerje vključijo v ocenjevanje uspešnosti programa, vključno z ugotovitvami pregleda uspešnosti, in v pripravo letnih poročil o izvajanju programov.

*Člen 16***Sodelovanje partnerjev pri vrednotenju programov**

1. Organi upravljanja ustrezne partnerje vključijo v vrednotenje programov v okviru odborov za spremljanje in po potrebi posebnih delovnih skupin, ki jih odbori za spremljanje ustanovijo v ta namen.

2. Organi upravljanja za programe v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS) in Kohezijskega sklada se s partnerji posvetujejo o poročilih, ki povzemajo ugotovitve vrednotenja, izvedenih v programskem obdobju v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE VI

OKVIRNA PODROČJA, TEME IN ZGLEDI DOBRIH PRAKS V ZVEZI Z UPORABO SKLADOV ESI ZA KREPITEV INSTITUCIONALNE ZMOGLJIVOSTI USTREZNIH PARTNERJEV IN VLOGA KOMISIJE PRI ŠIRJENJU DOBRIH PRAKS*Člen 17***Krepitev institucionalne zmogljivosti ustreznih partnerjev**

1. Organ upravljanja preuči, ali je potrebna tehnična pomoč za krepitev institucionalne zmogljivosti partnerjev, zlasti manjših lokalnih organov, ekonomskih in socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, da bi se jim omogočilo, da lahko učinkovito sodelujejo pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju programov.

2. Pomoč iz odstavka 1 je med drugim lahko v obliki namenskih delavnic, usposabljanj, struktur za koordinacijo in mreženje ali udeležbe pri stroških partnerjev, ki nastanejo zaradi udeležbe na zasedanjih v zvezi s pripravo, izvajanjem, spremljanjem in vrednotenjem programov.

3. Za programe za razvoj podeželja se lahko pomoč iz odstavka 1 zagotovi v okviru nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

4. Za programe ESS organi upravljanja v manj razvitih regijah, v regijah v prehodu ali v državah članicah, ki so upravičene do sredstev Kohezijskega sklada, zagotovijo, da se ustrezna sredstva ESS po potrebi dodelijo dejavnostim za povečanje zmogljivosti socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, ki sodelujejo v programih.

5. V okviru evropskega teritorialnega sodelovanja lahko pomoč iz odstavkov 1 in 2 zajema tudi pomoč za partnerje, da bi okrepili svoje institucionalne zmogljivosti za sodelovanje v dejavnostih mednarodnega sodelovanja.

*Člen 18***Vloga Komisije pri širjenju dobrih praks**

1. Komisija vzpostavi mehanizem sodelovanja, imenovan Evropska skupnost praks o partnerstvu, ki je skupen vsem skladom ESI in odprt zainteresiranim državam članicam, organom upravljanja in organizacijam, ki zastopajo partnerje na ravni Unije.

Evropska skupnost praks o partnerstvu omogoča lažjo izmenjavo izkušenj, povečanje zmogljivosti ter medsebojno posredovanje pomembnih rezultatov.

2. Komisija zagotovi primere dobrih praks pri organiziranju partnerstev.

3. Izmenjava izkušenj pri odkrivanju, prenašanju in širjenju dobrih praks in inovativnih pristopov pri izvajanju medregionalnih programov sodelovanja in ukrepov na podlagi člena 2(3)(c) Uredbe (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ vključuje izkušnje iz partnerstev v programih sodelovanja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o posebnih določbah za podporo cilju evropsko teritorialno sodelovanje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (UL L 347, 20.12.2013, str. 259).

POGLAVJE VII
KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. januarja 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO
